

SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII DLA KLASY I SZKOŁY PODSTAWOWEJ

według podręcznika „Poznaję Boży świat” nr AZ-11-01/18-KI-4/20
zgodnego z programem nauczania „Zaproszeni na ucztę z Jezusem” nr AZ-1-01/18.

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostołskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności w zakresie programu nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	dokładna znajomość tekstu, melodii	dobra znajomość tekstu, melodii	niezbyt dokładna znajomość tekstu	fragmentaryczna znajomość tekstu	brak jakiegokolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	- wykonane wszystkie zadania - staranne pismo - własne materiały - ilustracje itp.	- starannie prowadzony - wszystkie zadania	- zapis staranny - luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	- ćwiczenia czytelne - braki w zadaniach (do 40% tematów)	- pismo niestaranne - liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak podręcznika
3. Odpowiedzi ustne	- wiadomości zawarte w podręczniku uzupełnione wiedzą spoza programu - wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język - używanie pojęć	- wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem - odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	- wyuczone na pamięć wiadomości - uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami - potrzebna pomoc nauczyciela	- wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć - odpowiedź niestaranna - częste pytania naprowadzające	- słabe wiązanie faktów i wiadomości - chaos myślowy i słowny - odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy - dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub świadczące o braku wiadomości rzeczowych
4. Aktywność	- uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji - korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	- uczeń zawsze przygotowany do lekcji - często zgłasza się do odpowiedzi - wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu.
5. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	- wielokrotnie pomaga w różnych pracach - pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy - aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych (ministranci, oaza itp.)	- starannie wykonuje powierzonymu zadania - przejawia postawę apostołską	- niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie - czynnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Bóg jest przy mnie	• podaje imię katechety oraz kolegów i koleżanek z klasy (E.3.1), • podaje przykłady sytuacji, w których należy stosować pozdrowienia, • prawidłowo wita się i odpowiada na pozdrowienia świeckie i chrześcijańskie, • poprawnie wykonuje znak krzyża (B.2.2), wypowiadając imiona Trójcy Świętej, • wskazuje na różnice w wyglądzie zewnętrznym pomiędzy świątynią a innymi budynkami (B.2.2), • podaje przykłady, jak należy się zachować w miejscach poświęconych Panu Bogu, • podaje przykłady, czym różni się wnętrze kościoła od innych miejsc, • wymienia znane mu kapliczki lub figury świętych.	• podaje prawdę, że na katechezie Bóg czeka na spotkanie ze swoimi dziećmi, • wyjaśnia, że klasa jest wspólnotą, w której dzieci są za siebie nawzajem odpowiedzialne (E.3.5), • opisuje, czym jest koleżeństwo i przyjaźń (E.3.5), • podaje przykłady prawidłowych postaw i zachowań (prośba, przeproszenie, przebaczenie), • opisuje, czym jest wspólnota szkolna (E.3.1), • wymienia i opisuje zasady dobrego zachowania w szkole (E.3.2), • uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych we wspólnocie szkolnej (E.3.3) • charakteryzuje relacje między członkami wspólnoty szkolnej (E.3.4), • wyjaśnia, że pozdrowienia chrześcijańskie są przypomnieniem o obecności Boga (A.2.1), • wyjaśnia, jakie przesłanie mają pozdrowienia „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus” i „Szczęść Boże”.	• wyjaśnia, czym katecheza różni się od innych zajęć, • podaje przykłady okazywania akceptacji i szacunku wobec osób w klasie, • podaje prawdę, że wykonując znak krzyża wypowiadamy imiona Trójcy Świętej, • wyjaśnia, dlaczego kościół nazywamy domem Bożym, • podaje prawdę, że figury i kapliczki świętych są oddaniem chwały Bogu, • opowiada, w którym miejscu znajduje się krzyż w domach i sali szkolnej.	• wyjaśnia, że wzajemna pomoc jest dobrem dla innych i radością dla Boga. • wskazuje, że gest czynienia krzyża odzwierciedla kształt krzyża, na którym umarł Pan Jezus, • podaje nazwy wybranych przedmiotów związanych z liturgią.	• podaje przykłady powodów, z których stawiane były krzyże lub kapliczki, • opowiada, co przedstawiają znane mu kapliczki lub figury świętych.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Bóg mnie stworzył	• podaje prawdę, że z Pisma Świętego poznajemy, co Pan Bóg uczynił dla człowieka, • wymienia, gdzie może słuchać Pisma Świętego (dom, katecheza, kościół...), • podaje prawdę, że Bóg stworzył świat z miłości do ludzi (A.3.2), • podaje przykłady okazywania wdzięczności Bogu za świat przyrody, • podaje prawdę, że Bóg stworzył anioły, • mówi z pamięci modlitwę „Aniele Boży”, • podaje prawdę, że Bóg dał człowiekowi ciało, duszę, rozum i wolną wolę (E.1.3), • wyjaśnia, że Bóg daje życie za pośrednictwem rodziców. • podaje przykłady, kiedy Boże dary służą człowiekowi, • podaje przykłady dobrego i złego korzystania z dóbr przyrody (C.2.1; C.2.2).	• wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.2.3), • podaje prawdę, że słuchając słów Pisma Świętego, słucha samego Boga, • opowiada o stworzeniu świata na podstawie biblijnego opowiadania (A.3.3), • wymienia elementy świata stworzonego przez Boga, • na podstawie cech świata wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.3.1), • wyjaśnia, dlaczego aniołów nie możemy zobaczyć (A.3.4), • opisuje rolę Anioła Stróża w życiu ludzi, • uzasadnia, że Bóg jest źródłem dobra (C.2.3), • na podstawie tekstu biblijnego wymienia przejawy troski Boga o świat (A.1.1), • podaje przykłady okazywania wdzięczności za wszystko, co otrzymał od Boga (A.2.2).	• wyjaśnia, że Bóg wyznaczył aniołom różne zadania, • na podstawie tekstu biblijnego opowiada o stworzeniu człowieka, • podaje prawdę, że Bóg jest dawcą życia pierwszych ludzi i każdego człowieka, • wyjaśnia, że Bóg podarował ludziom świat, by mogli czynić w nim wiele dobra.	• uzasadnia, dlaczego księdze Pisma Świętego okazujemy wyjątkowy szacunek, • wyjaśnia pojęcia: stworzyć, Stworzyciel, • wskazuje, że Bóg opiekuje się ludźmi za pośrednictwem aniołów, • wyjaśnia, że opieka aniołów nad ludźmi jest przejawem dobroci Boga.	• wyjaśnia, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Bóg mnie kocha	• podaje przykłady troski Boga wobec ludzi, • podaje przykłady, jak należy troszczyć się o własne ciało i dbać o zdrowie, • podaje prawdę, że podczas Mszy Świętej czytane jest Pismo Święte, • prawidłowo wykonuje potrójny znak krzyża, • z pomocą katechety wyjaśnia, czym są przykazania Boże (C.1.1), • podaje, ile jest przykazań, • podaje przykłady, jakich postaw należy unikać, • mówi z pamięci treść przykazania miłości Boga i bliźniego, • podaje prawdę, że bliźni to każdy człowiek, • podaje prawdę, że dobre uczynki wobec najbliższych są wyrazem miłości do Boga (E.4.7).	• podaje prawdę, że Bóg pragnął, abyśmy się pojawili na świecie, • uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2), • wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1), • wyjaśnia, że rozum i wolna wola to narzędzia do czynienia dobra (E.1.3) • podaje prawdę, że Bóg jest zawsze blisko swoich dzieci (A.2.1), • opowiada, kto czyta Pismo Święte podczas liturgii, • podaje nazwy wybranych przedmiotów związanych z liturgią, • podaje przykłady, jak można odpowiadać Panu Bogu na słowa skierowane do nas, • wyjaśnia, co to znaczy: „kochać bliźniego jak siebie samego” (E.1.5).	• wyjaśnia, że Bóg jest blisko nas i pomaga nam za pośrednictwem innych ludzi, • uzasadnia, że wypełnianie przykazań prowadzi do szczęścia poszczególnych osób i wszystkich wokół, • podaje przykłady właściwych zachowań wynikających z wypełniania przykazań.	• opowiada wydarzenia, o których dowiedział się z Biblii, • wyjaśnia, że zachowując przykazania, odpowiada na Bożą miłość, • w miarę swoich możliwości wyjaśnia poszczególne przykazania, • wyjaśnia symbolikę serca, duszy i umysłu w przykazaniu miłości.	• na podstawie tekstu biblijnego wyjaśnia, że ciało jest świątynią Ducha Świętego.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Bóg daje mi Jezusa i Matkę Maryję	- wymienia symbole adwentowe, - podaje prawdę, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi (A.4.2), - mówi z pamięci modlitwy: „Zdrowaś Maryjo” i „Ojcze nasz” (D 4.1), - opowiada o zwyczajach związanych z Bożym Narodzeniem (B.5.1), - opisuje najważniejsze tradycje związane z Bożym Narodzeniem w kościele (B.5.2), - podaje, gdzie urodził się Jezus, - wymienia dary złożone przez mędrców, - wskazuje, że Bóg jest najlepszym Ojcem ze wszystkich na ziemi, - wskazuje, że Bóg jest Ojcem wszystkich ludzi, - wskazuje, że dla Boga każdy jest ważny, - wyjaśnia, że zło zasmuca Boga, - podaje przykłady odejścia człowieka od Boga, - podaje prawdę, że Bóg czeka na powrót człowieka i zawsze jest gotowy przebaczyć, - wymienia sytuacje, w których należy przeprosić Boga i drugiego człowieka.	- wyjaśnia, czym jest i na czym polega modlitwa (D.1.1), - wypowiada modlitwy, które już zna, - podaje przykłady, za co może Bogu dziękować, o co Go prosić, za co przepraszać i uwielbiać Go (D.1.2), - wyjaśnia, że powołanie przez Boga jest zaproszeniem do przyjaźni z Nim (A.2.1). - opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z Adwentem (B.4.1), - wyjaśnia sens adwentowego oczekiwania (B.4.1), - wyjaśnia znaczenie wcielenia Syna Bożego (B.5.1), - omawia wybrane zwyczaje związane z uroczystością Objawienia Pańskiego (B.5.3) - podaje prawdę, że Jezus objawił się wszystkim ludziom, - podaje nazwy święta: „Objawienie Pańskie” i „Trzech Króli”, - podaje prawdę, że Bóg pragnie, byśmy mówili do Niego „Ojcze”, - uzasadnia potrzebę zaufania kochającemu Bogu (B.8.3), - wyjaśnia własnymi słowami pojęcie Bożego miłosierdzia (B.8.1), - wymienia przejawy Bożego miłosierdzia ukazane w historii o synu marnotrawnym (B.8.2). - uzasadnia potrzebę zaufania miłosiernemu Ojcu (B.8.3).	- wyjaśnia określenie „Adwent”, - podaje przykłady życzeń związanych z osobą Jezusa, - wyjaśnia przesłanie święt: „Objawienie Pańskie” i „Trzech Króli”, - opowiada o drodze mędrców do Betlejem i pokłonie przed Dzieciątkiem, - wyjaśnia, że w modlitwie „Ojcze nasz” prosimy o pomoc dla siebie i potrzebujących, - opowiada przypowieść o zagubionej owcy, - podaje prawdę, że Bóg poszukuje „zagubionego” człowieka.	- opowiada o rozmowie Samuela z Bogiem, - podaje prawdę, że Bogu jako dobremu Ojcu może powiedzieć o wszystkim, - układa proste modlitwy prośby, dziękczynienia, uwielbienia i przeproszenia, - omawia znaczenie symboli adwentowych, - omawia okoliczności narodzenia Jezusa, - wyjaśnia, czego symbolem może być gwiazda, - wyjaśnia znaczenie darów złożonych przez mędrców, - opowiada przypowieść o miłosiernym Ojcu, - omawia postawy syna marnotrawnego wobec ojca, - uzasadnia, dlaczego powinniśmy przepraszać Boga.	- na podstawie opowiadania biblijnego i obrazu opowiada scenę zwiastowania, - wyjaśnia wybrane prośby modlitwy „Ojcze nasz”,

SEMESTR II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Bóg jest w mojej rodzinie	• podaje przykłady, w jaki sposób okazują miłość rodzice dzieciom i dzieci rodzicom, • wskazuje na więzi osobowe w rodzinie (E.2.2), • podaje prawdę, że Bóg daje radość zabawy, • podaje przykłady spędzania wolnego czasu z kolegami i przyjaciółmi.	• podaje prawdę, że najlepszym wzorem miłości jest Bóg, • wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej (E.2.2), • wskazuje, że Bóg okazuje swoją miłość dzieciom przez rodziców i odwrotnie, • rozpoznaje i nazywa emocje swoje oraz innych osób (E.1.4), • wskazuje, że życie rodzinne powinno nas prowadzić do nieba.	• wyjaśnia, że najważniejszą więzią w rodzinie jest miłość, • wyjaśnia, że brak miłości rodziców (lub jednego) Bóg wynagradza na inne sposoby, • wskazuje, że po przodkach dziedziczymy rzeczy materialne, cechy charakteru, umiejętności.	• wyjaśnia, czym różnią się obowiązki rodziców od obowiązków dziecka, • wyjaśnia, na co nie powinno się poświęcać zbyt wiele czasu.	• charakteryzuje wspólnotę rodzinną, • wyjaśnia rolę opiekunów i rodziców zastępczych wobec dzieci, które nie mają rodziców, • uzasadnia, dlaczego dzieci mają prawo do odpoczynku.
VI. Bóg zbawia	• podaje nazwę dnia rozpoczynającego Wielki Post i czas trwania tego okresu (B.4.1), • podaje przykłady wielkopostnych postanowień – obietnic złożonych Jezusowi, • pamięta tekst modlitwy „Któryś za nas...”, • z pomocą wykonuje palmę lub rysuje ją samodzielnie, • wymienia zwyczaje i symbole wielkanocne, • podaje prawdę, że Pan Jezus przygotował dla wszystkich miejsce w niebie, • podaje prawdę, że Jezus przyjdzie powtórnie na ziemię (A.6.1).	• wyjaśnia pojęcie „Środa Popielcowa”, • podaje z pamięci słowa towarzyszące posypaniu głów popiołem, • wyjaśnia symbolikę palmy (B.5.2), • wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (F.1.11; B.2.2), • opowiada, jak wygląda procesja w Niedzielę Palmową, • wyjaśnia znaczenie zmartwychwstania (B.5.1), • podaje prawdę, że owocem cierpienia Jezusa jest odkupienie wszystkich ludzi, • wyjaśnia, dlaczego Wielkanoc jest świętem radosnym, • na miarę swoich możliwości wyjaśnia, czym jest niebo, • wskazuje, co podczas życia na ziemi pomaga w drodze do nieba.	• opowiada wybrane sceny z drogi krzyżowej (stacje: II, III, XII), • wyjaśnia, dlaczego warto pokonywać trudności, • wyjaśnia pojęcia: „hosanna”, „Niedziela Palmowa”, • omawia perykopę o wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy, • opowiada o śmieci Pana Jezusa i złożeniu Go do grobu.	• własnymi słowami opowiada perykopę o kuszeniu Jezusa, • podaje przykłady, kiedy owocem cierpienia może być dobro, • określa rozkładanie płaszczy i rzucanie gałązek przed Jezusem jako znak uznania Go za Króla, • wyjaśnia, dlaczego monstrancja z Hostią jest najważniejszym elementem grobu Pańskiego, • opowiada o zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu Jezusa.	• wyjaśnia przesłanie obrzędu posypania głów popiołem, • wyjaśnia, na czym polega przemiana postępowania ze względu na Jezusa.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VII. Bóg jest ze mną w Kościele	- wymienia dary, które otrzymał od Boga: życie, chrzest i wiara (A.2.4), - podaje prawdę, że przez dar życia, chrzest i wiarę Pan Bóg okazuje nam swoją miłość. - podaje prawdę, że Bóg czeka na spotkanie z ludźmi podczas Mszy Świętej, - rozpoznaje i nazywa podstawowe gesty i postawy liturgiczne (B.2.2), - opowiada, jak wygląda kościół parafialny, - wyjaśnia, dlaczego na Mszę Świętą ubieramy się odświętnie.	- pamięta słowa „N., ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”, - wyjaśnia, że do wspólnoty Kościoła włącza sakrament chrztu (E.4.2), - opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1), - opowiada o Kościele jako owczarni Bożej (E.4.4), - podaje prawdę, że Bóg jest obecny w liturgii i wymienia sposoby Jego obecności (B.1.1), - podaje prawdę, że we wspólnocie Kościoła jesteśmy nawzajem za siebie odpowiedzialni, - opowiada o działalności misjonarzy (F.2.2), - charakteryzuje relacje panujące we wspólnocie parafialnej (E.4.5).	- wymienia znaki i symbole związane z chrztem, - podaje prawdę, że wspólnota Kościoła obejmuje całą ziemię, - omawia, na czym polega właściwe zachowanie w kościele.	- wyjaśnia, że od chwili chrztu stał się ukochanym dzieckiem Boga, - wyjaśnia, że w rodzinie dzieci Bożych Bóg jest Ojcem, a ochrzczeni są dla siebie rodzeństwem, - wyjaśnia, że każdy w Kościele ma określone miejsce.	wymienia zadania osób zaangażowanych w funkcjonowanie parafii i pomoc potrzebującym.

SEMESTR I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VIII. Katechezy okolicznościowe	• opowiada, jak wygląda różaniec, • podaje prawdę, że Bóg zaprasza nas do życia wiecznego, • podaje datę uroczystości Wszystkich Świętych i i Dnia Zadusznego, • mówi z pamięci modlitwę „Wieczny odpoczynek”. • podaje wybrane wydarzenia z życia św. Mikołaja, • mówi z pamięci modlitwę „Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament”, • podaje prawdę, że po trudach nauki nadchodzi czas odpoczynku, • podaje przykłady dobrego wypoczynku.	• wymienia części różańca świętego, • wymienia modlitwy, które są odmawiane na różańcu, • uzasadnia wartość modlitwy różańcowej (D.5.4), • podaje prawdę, że w Lourdes Matka Boża prosiła o modlitwę różańcową, • wymienia przejawy troski i pamięci o zmarłych (E.4.7; D.2.3), • wskazuje, w jaki sposób naśladować dobroć św. Mikołaja, • podaje sposoby zaangażowania się dzieci w procesję Bożego Ciała, • wyjaśnia, dlaczego procesja Eucharystyczna odbywa się ulicami miast i wiosek (B.2.2).	• wyjaśnia, że podczas modlitwy różańcowej wspólnie prosimy Maryję o pomoc, • opisuje, jak należy postępować, aby być świętym, • wyjaśnia, dlaczego modlimy się za zmarłych, • opowiada, jak żył św. Mikołaj, • wyjaśnia, że można obdarowywać innych dobrocią (nie tylko materialnie). • wyjaśnia pojęcie „monstrancja”, • wskazuje obecność Boga w codziennych wydarzeniach i w miejscu, w którym żyje, • wyjaśnia, co to znaczy, że Maryja jest Królową, • wyjaśnia, że w czasie odpoczynku także można chwalić Boga.	• podaje prawdę, że podczas modlitwy różańcowej rozważamy wydarzenia z życia Jezusa i Maryi, • opowiada o objawieniu Matki Bożej w Lourdes, • opowiada o życiu św. Dominika Savio oraz św. Franciszka i Hiacynty Marto, • opisuje, jak odbywa się procesja Bożego Ciała, • wyjaśnia pojęcie „Litania loretańska”, • uzasadnia, dlaczego Matka Jezusa jest również naszą Matką.	• wyjaśnia sens obdarowywania bez oczekiwania na wdzięczność, • wyjaśnia, że figury, obrazy i kapliczki są wyrazem naszej miłości do Maryi, • wyjaśnia wybrane wezwania „Litani loretańskiej”, • wyjaśnia, na czym polega chrześcijańskie przeżywanie wolnego czasu.